

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 4C/232/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414205894
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozefína Králová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414205894.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Jozefínou Královou v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti odporkyňi: F. C., F. XX.XX.XXXX, U. Q. H. W. XXX, W., T. A. XXX/X, T., štátny občan SR, o zaplatenie 1.965,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 117,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 356,62 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený vo R. T., I..J., Č. Ú. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, R. J. XXXXXXXX, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.03.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu povinnosťou zaplatiť mu sumu 1.965,86 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 17,99 % ročne zo sumy 1.927,34 eur od 03.10.2013 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.965,86 eur od 01.01.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania z titulu nevrátenia peňažných prostriedkov, ktoré navrhovateľ poskytol odporcovi na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.02.2011. V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že na základe tejto zmluvy navrhovateľ previedol na účet odporkyne sumu 3.000,- eur, ktorú sa odporkyňa zaviazala vrátiť a nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou 48 mesačných splátok vo výške 92,51 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.03.2011. Podľa Všeobecných úverových podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru navrhovateľ splátky použil na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, príp. sadzobníka, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného a splátku príslušnej časti úverovej istiny. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, do dnešného dňa zaplatila len časť dlžnej sumy, a to vo výške 2.355,33 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporkyne navrhovateľ vypovedal zmluvu dňa 10.10.2013. Výpoveď zmluvy nadobudla účinnosť dňa 31.12.2013, kedy sa dlh stal splatný v celom rozsahu. Odporkyňa je navrhovateľovi dlžná sumu 1.965,86 eur, ktorá pozostáva zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 1.927,34 eur a dlžných úrokov z úveru vo výške 38,52 eur, ktoré boli vyčíslené ku dňu 02.10.2013. Okrem toho odporkyňa je dlžná úroky z úverovej istiny vo výške 17,99 % ročne zo sumy 1.927,34 eur od 03.10.2013 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.965,86 eur od 01.01.2014 až do zaplatenia. Keďže odporkyňa do dnešného dňa svoj dlh neuhradila, navrhovateľ navrhol, aby ju na splnenie tejto povinnosti zaviazal súd.

Odporkyňa k návrhu uviedla, že po doručení návrhu na začatie konania dňa 04.05.2015 uhradila navrhovateľovi sumu 1.927,34 eur a má za to, že svoj dlh splnila v celom rozsahu.

Súd uznesením č. k. 4C 232/2015 - 57 zo dňa 19.05.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2015, konanie v časti o zaplatenie sumy 1.965,86 eur zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ústnym vyjadrením odporkyne a listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.02.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpoveďou zo zmluvy zo dňa 10.10.2013, výpisom z úverového účtu odporkyne, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatí splátok, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 24.02.2011 účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 92,51 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, s určenou RPMN 19,55 % a ročnou úrokovou sadzbou 17,99 %. Celková čiastka k zaplateniu spotrebiteľského úveru bola vo výške 4.229,28 eur.

Z výpisu z úverového účtu a potvrdenia o prijatí splátok vyplýva, že odporkyňa do dňa uhradila navrhovateľovi sumu celkom vo výške 2.355,33 eur, z toho poslednú čiastočnú úhradu dňa 25.11.2013. Dňa 04.05.2015 odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu 1.965,86 eur. Celkovú čiastku, ktorú odporkyňa navrhovateľovi uhradila, teda predstavuje sumu 4.321,19 eur.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že dlžná úverová istina pozostáva z istiny z mesačných splátok splatných k 15.03.2013, 15.04.2013, 15.05.2013, 15.06.2013, 15.07.2013, 15.08.2013 a 15.09.2013, t.j. spolu vo výške 451,44 eur, a z istiny z mesačných splátok, ktoré by boli splatné v budúcnosti, keby nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a to vo výške 1.475,90 eur. Dlžné úroky z úveru vo výške 38,52 eur predstavujú časť úroku z mesačnej splátky splatnej k 15.08.2013 vo výške 17,82 eur a úrok z mesačnej splátky splatnej k 15.09.2013 vo výške 20,70 eur.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obch. zák.“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžníka sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 504 Obch. zák. dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. v) Obč. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa úhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 559 ods. 1 Obč. zák. dlh splnením zanikne.

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti súd zistil, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.02.2011 vznikol záväzkovo-právny vzťah. Navrhovateľ poskytol odporkyni spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 17,99 % a RPMN 19,55 %, ktorý bola odporkyňa povinná vrátiť v spolu 48 mesačných splátkach vo výške 92,51 eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Celková čiastka k zaplaceniu predstavovala hodnotu 4.229,28 eur. Súd mal v konaní preukázané, že odporkyňa do dňa 02.10.2013 uhradila 2.262,33 eur, pričom z toho suma 139,79 eur bola zarátaná na úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Dlžná suma mala predstavovať neuhradenú istinu vo výške 1.927,34 eur a neuhradené úroky a poistné vo výške 139,79 eur. S účinnosťou ku dňu 01.01.2014 bola predmetná zmluva vypovedaná. Odporkyňa svoj dlh čiastočne hradila aj po zosplatnení pohľadávky, a to úhradou zo dňa 25.11.2013 vo výške 92,51 eur a úhradou zo dňa 04.05.2015 vo výške 1.965,86 eur.

Navrhovateľ počas splácania poskytnutého úveru odporcovi účtoval nešpecifikované náklady spojené s vymáhaním pohľadávky a poplatok za odklad či menu splátok, ktoré podľa výpisu z úverového účtu spolu činili sumu 139,79 eur. Jednotlivé splátky úveru navrhovateľ najskôr započítal na tieto poplatky a náklady a až následne na istinu, úroky a poistné. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že má za to, že účtovanie poplatkov za upomienky a ďalších poplatkov spojených s vymáhaním pohľadávky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa [§ 53 ods. 4 písm. v) OZ]. Na poplatok za upomienku niet žiadneho zákonného nároku, nemôže patriť veriteľovi v prípade, keď si tento uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Z uvedeného dôvodu preto súd pri rozhodovaní o priznaní výšky nesplateného úveru odpočítal výšku účtovaných poplatkov za upomienky a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky 139,79 eur a započítal ju k sume zaplatenej istiny, úrokov a úrokov z omeškania. Keďže súd mal preukázané, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi spolu sumu 4.321,19 eur, pričom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa celková čiastka úveru k zaplaceniu bola uvedená v hodnote 4.229,28 eur, súd má za to, že odporkyňa poskytnuté peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.02.2011 vrátila v plnom rozsahu, a preto návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd návrh v časti o zaplatenie úrokov z úverovej istiny vo výške 17,99 % ročne zo sumy 1.927,34 eur od 03.10.2013 až do zaplatenia zamietol, pretože celková suma úveru, ktorú bola odporkyňa povinná uhradiť navrhovateľovi, uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere predstavuje hodnotu 4.229,28 eur, v ktorej je zahrnutá aj celá suma úrokov z úveru. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že ku dňu 02.10.2013 bol dlh odporkyne na úrokoch vo výške 131,03 eur. Súd nároku na zaplatenie úrokov z úveru, tak ako si ho uplatnil navrhovateľ, nemohol vyhovieť tiež z dôvodu, že navrhovateľovi ako veriteľovi patria úroky len do zosplatenia istiny, t.j. do dňa 01.01.2014, kedy navrhovateľ vypovedal zmluvu. Po zosplatnení má veriteľ už len nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Iná úprava je pri spotrebiteľských úveroch neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná (pozri aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015, sp. zn. 6Co/190/2014).

Keďže sa odporkyňa dostala s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania, navrhovateľovi ako veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to od prvého dňa po zosplatení istiny 01.01.2014 až do zaplatenia istiny 04.05.2015, vo výške úročenia 8,25 % ročne ustanovenej podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nar. č. 87/1995 Z. z., avšak nie z navrhovateľom uplatnenej sumy 1.965,86 eur, do ktorej zahrnul istinu aj úroky, ale len zo sumy istiny 1.927,34 eur, pretože právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) veriteľ nemá, pretože ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. S poukazom na vyššie uvedené teda navrhovateľovi vzniklo právo žiadať zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne len zo sumy 1.927,34 eur, a to za obdobie od 01.01.2014 do 04.05.2015, čo predstavuje hodnotu 212,59 eur. Z predmetného záväzkového vzťahu odporkyňa teda bola povinná zaplatiť navrhovateľovi celkovú sumu úveru uvedenú v zmluve vo výške 4.229,28 eur a sumu 212,59 eur z titulu úrokov z omeškania, t.j. spolu 4.441,87 eur, z ktorej súd odpočítal sumu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky 139,79 eur, t.j. suma celkom 4.302,08 eur. Súd mal preukázané, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi celkom sumu 4.321,19 eur, čo znamená, že odporkyňa svoj dlh zaplatila v plnej výške vrátane úrokov z omeškania, jej dlh voči navrhovateľovi teda splnením podľa § 559 ods. Obč. zák. zanikol, a preto súd návrh aj v časti o zaplatenie úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trov. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania bol povinný aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 OSP, ako aj ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, pretože uznesením č. k. 4C 232/2014 - 57 zo dňa 19.05.2015 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.965,86 eur zastavil. V tejto súvislosti musel súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať, či zastavenie konania v tejto časti zavinil navrhovateľ, alebo bol návrh na začatie konania v tejto časti podaný dôvodne. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.965,86 eur bolo zastavené, pretože navrhovateľ zobral návrh v tejto časti späť z dôvodu, že odporkyňa mu túto sumu po podaní návrhu uhradila. Odporkyňa svojím správaním (t.j. úhradou žalovanej sumy po podaní návrhu) procesne zavinila, že návrh na začatie konania zo dňa 20.03.2014, ktorý bol podaný dôvodne, sa stal po jeho podaní v tejto časti bezdôvodným. Z vyššie uvedeného súd teda ustálil, že v časti konania o zaplatenie 1.965,86 eur s prísl. bol úspešný navrhovateľ a podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP mu patrí právo na náhradu trov konania v tejto časti.

Súd rozhodol o náhrade trov konania v zastavenej časti podľa § 146 ods. 2 druhá veta, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a zaviazal odporkyňu povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania navrhovateľovi, ktorá pozostáva z náhrady trov konania vo výške 117,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 356,62 eur.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh na začatie konania v sume 117,50 eur, t.j. vo výške z hodnoty predmetu sporu, v ktorej mal navrhovateľ úspech [t.j. súdny poplatok zo sumy 1.965,86 eur, ktorý podľa položky č. 1 písm. a) sadzovníka súdnych poplatkov je 117,50 eur].

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vyčíslenú podľa § 9, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a) a b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v znení účinnom do 31.06.2013 a podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) a d), §13a ods. 4, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky v znení od 01.07.2013. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej pomoci je 81,33 eur z hodnoty predmetu sporu 1.965,86 eur. V konaní boli vykonané nasledovné úkony právnej služby: 3x 81,33 eur (za 1. prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 25.02.2014, 2. podanie návrhu na začatie konania dňa 12.03.2014, a 3. čiastočné späťvzatie návrhu dňa 11.05.2015) 1x 20,33 eur (za účasť na pojednávaní dňa 15.04.2015); paušálnu náhradu 1x 8,04 eur za dva úkony právnej pomoci vykonané v roku 2014, 2x 8,39 eur za dva úkony v roku 2015; t.j. spolu 297,18 eur + 20 % DPH = 356,62 eur.

O zvyšnej časti návrhu, t.j. o zaplatenie úrokov z dlžnej úrokovej istiny a úrokov z omeškania súd rozhodol týmto rozsudkom tak, že návrh zamietol. Odporkyňa teda bola v spore úspešná v časti o zaplatenie príslušenstva. Súd však náhradu trov konania odporkyňi nepriznal, pretože si ich náhradu v konaní neuplatnila (t.j. chýbal návrh na priznanie náhrady trov konania v zmysle § 151 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, v potrebnom počte rovnopisov) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým že (§ 205 ods. 2 OSP):

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.